

ACC. N:R. M. 10875:1-5.

Landskap: Skåne Upptecknat av: John Pape
 Härad: Luggude Adress: Fläskingborg
 Socken: Brunnby Berättat av: ^{styrmans} A. P. Andersson
 Uppteckningsår: 1928 Född år 1871 i Brunnby s. n.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Gjör årt.	s. 1-2.
Varsel.	s. 2.
Namn för skutor.	s. 3.
Flög tillering i masten - lyska.	s. 3.
Lungpassage.	s. 3-4.
Vårdleksmärke.	s. 4.
Kyrkogårdsvänter.	s. 5.

M.10875:1.

telistet Lund
Lunds universitet

1938
Folkvetsförskola

spund
Bund

hyfterkingan den 3 jan 1938
Styrman A. P. Andersson y. 1871 i Brännkyrka
Malmöhus län. Fadern Sjösporre, farfadern
arrendator under Krappan.

Beefade med faderns skuta till 16 årsaldern,
därefter i kängfart med segelfartyg och avg-
båtar till år 1931. Distriket 2 1/2 år i U.S.A.

1/ Sjöräck. " När jag var pojke sådan 12 år,
lag fars skeeta upplagd i Högåren. Vi våk-
de på präkt och jag lag dei esan ombord
och passade heime. Dei börde jag sjörack.
Man hör det både på natten och på dagen
men mest när man ligger i sin frivak.

- jag börde ofta tuer pallarna på spelet
(auekarspelet) ohäalde lika naturligt som
i verkligheten och lika så hördes lastning
an plande, precis som det hörs i Norraid,
när de lasta plande. Jag börde smällen
när plankan kastas ner.

- jag var rädd de ska jag säga, och så till
far, att jag inte ville vara esan ombord.
Men man hade ju ingen egen vilja på den
tiden.

forts.

Det var så varuligt förr med sjöräck.
 Allen på sjön kände till det - de åtminstone.
 Att det är verkligt, är det säkert."

FOLKLIVSARKIVET

Institutionen för levnadsforskning
 vid Lunds universitet

2) Sjöräck d. versel.

" En annan gång hörde jag det på Nordjön
 under en vär storm. Jag var då 25 år och
 minstrad på skenaren tillena från Viken.
 Vi var på resa från England till Darberg med
 skal.

Jag låg i min kaja och hade frivakf - fri-
 valten var mellan 4-8 em. och hörde ett
 snakande eller vrakande precis som att rig-
 gen gick över bord. Strax efter blev jag
 utpurad och innan den andra valten
 gick in skulle där pumpas källs. och som
 jag står och ser efter slingerläsarna så
 fick jag höra samma "vrak" som jag hört
 förr och så gick stormsten rätta under
 bårde (d.v.s. den drog genom dörret) och båda
 mäsranna bräcktes. Två man kom under
 riggen så man måste hjälpa dem därifrån -
 detta blev man ej kalla "sjötän" precis; det
 var mera versel."

vänd.

3) Namn på skuter.

"Min fars, Jöns Andersson, första skuta, en skumare hetta "Vadningssmannen".

~~Sedan~~ Om han själw gick den namn ut jag ej. Sedan hade han en tem hette Klara och som förliste på Öland men se köpte han en ny skumare i Haulburg. Den konstruade han själw och kallade även för Klara.

4) Trer: "När jag beglade med skippet Slemona av Hålsingberg var där en skeppare, bromberet hette han, som var gång han fick en teoring slag den i masten. Det skulle hety da lyckta."

5) Sjörensning vid kungspassage.

"Jag passerade kungen första gången, då jag var 16 år. Jag var då jingman på skivet - skippet Florida av Hålsingberg. Det hade

12 mans besättning. Kungspassagen skedde på resa från Kungälv till Durban i Sydafrika. Jag blev kallad ut på däck och fick sitta på en bänk, det var nog regelmakare bänken

och så oade, att jag skulle vakas.

De två hade först in hela luvedet med något tulgaktigt [ska' det va' rejäll så ska det vara tjärat] och så kom en av de äldre matroserna och vakade med en stor "rak-servis" av trä: Han hade lätat ut sig lite.

Det var inte så många ombord som ej passerat lingen; jag var ju nästan så gamm. Nu är det mestadels bortlagt, de flesta kämma till bruket och hålla sig undan. Det är mest sådana som man vill skoja med som tjänas in.

Sedan jag var 24 år hade jag passerat skvarten alla gånger.

6) Waderleksmerke.

"Det är en engelsk regel, som aldrig sker fel:

Red sky in the morning

Sailer take warning

Red sky in the night

Sailer that like."

7) Kejserkogårdäventyret.

"Min farfar, som var 90 år när han dog, sa alltid, att han inte varit sådd mer än en gång i hela sitt liv och det var när han var pojke och gick i lära hos en skomakare.

Skomakaren som han läste hos hade varit och varit i Högarna - på den tiden gick de omkring och sydde - och skulle sen sy på vägen mellan plats och min farfar skulle som en knippe, på ryggen - det skulle alltid lämpas bära.

Det det var nöjlek och stult tog han en genväg över kejserkogården i Västra men så som det var ramlade han huru - stupa framlänges på magen varit och mjukt som sä:brädd. Han trodde det var spöke och blev utom sig förskräckt.

Men det var en halv som samlat med i en grav som ~~de~~ skulle utlysa grävts. Prästen hade sålik sin her och kalva beten på kejserkogården."